

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת			יציאת שבת			גיליון מספר	מוקדש לע"נ הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ו
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון		
בשלח	16:42	16:59	16:56	17:56	17:58	17:59	85	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

ישנה מחלוקת בין בית שמאי לבית הלל מתי חל ראש השנה לאילנות. בית שמאי אומרים: א' בשבט. בית הלל אומרים: ט"ו בשבט. (תחילת מסכת ראש השנה). מסבירים שהם נחלקו מתי עולה השרף באילן. נשאלת השאלה: למה יש מחלוקת? בואו נבדוק באדמה מתי מתרחש תהליך זה? קצת לפני ט"ו בשבט לאילן כבר אין כח. כל הזמן יש לו גשם אבל הוא חיצוני לו. הוא צריך משהו מהשורש. כך גם אנו יכולים לשבת וללמוד תורה אבל להרגיש שזה לא מספיק. שאנו רוצים שהתורה תיגע בשורש שלנו. אם כן ברגע האחרון ה' שולח לעץ שרף, אד מן התהום שמרטיב אותו ונותן לו כח להמשיך לגדול. בית שמאי לא חולקים על המציאות. עובדה שגם לא כתוב במשנה: "בית שמאי אומרים באחד בשבט", אלא "באחד בשבט כדברי בית שמאי". בית שמאי רוצים לשנות את המציאות. שהגאולה לא תגיע ברגע האחרון כשכבר לא יהיו לנו כוחות עוד אלא מוקדם יותר. יהי רצון שהקב"ה יעשה כדברי בית שמאי ויגאלנו בקרוב (הרב שלמה קרליבך זצ"ל). מאחל לכם ט"ו בשבט שמח! שתזכו לפירות מתוקים, הן צאצאים בעם ישראל והן פירות רוחניים, תורה ומצוות. ונזכה שכמו שה' קרע לנו את ים סוף ביציאת מצרים (בפרשת השבוע) כן יקרע את כל המסכים המפרידים בינינו ונזכה מתוך אהבת חינוך לבניין בית המקדש במהרה בימינו אמן. אוהב אתכם! שבת שלום (-): (כמו כן לכל הרווקים והרווקות תזכו שה' יקרע לכם את הים שנקרא זיווג ותזכו להקים בתים כשרים בעם ישראל עוד השנה).

הקדמה לספר הזוהר - רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

י' ועתה נפתח לנו הפתח להבין החקירה הד'. איך אפשר שיתהווה מקדושתו ית' ענין מרכבת הטומאה והקליפות, אחר שהיא רחוקה מקדושתו ית' מקצה אל הקצה, ואיך יתכן שיפרנס אותה ויקיימה. אכן יש להבין מקודם ענין מציאות מהות הטומאה והקליפות מה היא. ותדע, שזה הרצון לקבל הגדול, שאמרנו, שהוא עצם מהותן של הנשמות מבחינת עצם בריאתן, כי ע"כ הן מוכנות לקבל כל המלוי שבמחשבת הבריאה, הוא לא נשאר בצורתו זו בנשמות, כי אם היה נשאר בהן, היו מוכרחות להשאר תמיד בפרודא ממנו ית', כי שינוי הצורה שבהן היה מפרידן ממנו ית'. ובכדי לתקן דבר הפירוד הזה, המונח על הכלי של הנשמות, ברא ית' את כל העולמות כולם, והבדילים לב' מערכות, בסו"ה זה לעומת זה עשה אלקים, שהן ד' עולמות אבי"ע דקדושה, ולעומתם ד' עולמות אבי"ע דטומאה. והטביע את הרצון להשפיע במערכת אבי"ע דקדושה, והסיר מהם את הרצון לקבל לעצמו, (כמ"ש להלן בפתיחה לחכמת הקבלה מאות י"ד עד אות י"ט עש"ה). ונתן אותו במערכת העולמות אבי"ע דטומאה, ונמצאו בגללו נפרדים מהבורא ית' ומכל העולמות דקדושה. ומטעם זה מכוונות הקליפות בשם מתים כמ"ש זבחי מתים, וכן הרשעים הנמשכים אחריהם, כמ"ש חז"ל הרשעים בחייהם נקראים מתים, כי הרצון לקבל המוטבע בהם בהפכיות הצורה מקדושתו ית'. מפרידן מחי החיים, והן רחוקות ממנו ית' מקצה אל הקצה, כי הוא ית' אין לו שום ענין של קבלה אלא רק להשפיע לבד, והקליפות אין להן שום ענין של השפעה רק לקבל לעצמן להנאתן בלבד, ואין הפכיות גדולה מזה. וכבר ידעת, שהמרחק הרוחני מתחיל בשינוי צורה במשהו ומסתיים בהפכיות הצורה, שהיא סוף המרחק בדיוטא האחרונה.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר, בא דף ל"ב ע"ב.

א) ויהי בשלח פרעה וגו': ר"ש פתח תפלה לחבקוק הנביא יותר מכל שאר נביאי תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות. מקרא זה העולם, שלא כתוב בהם, תפלה לישיעיהו הנביא. קשה, ויש להסתכל בו, מהו השינוי, שכתוב, או לירמיה או ליחזקאל או להושע או לשאר נביאי העולם.

במטתו ולא ראתה בו קרי מעולם. גם לא עבר זכור על שלחנו.

(ה) הני מילי קשיין וכו': שואל. דברים אלו קשים. אם תאמר שלא ראתה בו קרי, הרי רבים הם האנשים בעולם כן, שאינם רואים קרי, ומהו השינוי שבכאן, ואם תאמר שלא עבר זכור על שלחנו, למה כתוב, הנה נא ידעתי, וכי היא ידעה ולא אחר, הרי כל אלו שראו אותו אוכל על שלחנו היו יודעים כמוה.

(ו) אלא שפיר קאמרת וכו': ומשיב. אלא יפה אמרה, אבל הנה נא ידעתי, היא ידעה

ולא אחר, משום שהיא היתה מתקנה מטתו בשעה ששכב בה בלילה ובשעה שקם בבקר. ומה שאמרו, שסדין לבן הטילה במטתו, כן היה, ובו היתה יודעת, כי מדרך העולם הוא, שכיון שאדם קם ממטתו, מעלה הסדין שישן עליו, ריח מזוהם. וזה, בשעה שהעלתה הסדין ממטתו, היה מעלה ריחות כריחות שבגן עדן. אמרה, אם לא שהוא קדוש וקדושת אדונו עליו, לא היה עולה ריח קדוש מן הסדין.

(ב) אלא הכי תנינן וכו': ומשיב. אלא כך למדנו. אלישע זכה בעולם הזה מה שלא זכה נביא אחר, חוץ ממשח. בוא וראה, מה כתוב, ויהי היום ויעבור אלישע אל שונם ושם אשה גדולה. מהו אשה גדולה. אלא היא גדולה במעשים, שכל בני הבית משתבחים בה, והיא עקרת הבית. ומשום שבעלה לא היה נמצא בבית שיהיה עיקר הבית, לא היה נזכר הוא אלא היא. (ג) ותו, ושם אשה גדולה: ועוד יש לפרש, ושם אשה גדולה, שהיא גדולה על כל שאר נשים שבעולם. כי שאר נשי העולם כשרואים אורח בבית, מצטערות עליו ודוחקות אותו ומכל שכן להוציא עליו כסף, וזו, שמחה באורח, ומוציאה עליו כסף. כל שכן, כיון שראתה את אלישע, שמחה בו מאד. ועל כן, כל השבח היא לאשה, כי אורח הבית, של האשה הוא, ומשום זה כתוב, ושם אשה גדולה. שהיא גדולה על שאר הנשים.

(ד) ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי וגו': שואל. במה ידעה שהוא איש קדוש. ומשיב. אלא בארו החברים, שסדין לבן הטילה

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "שואל" (שמואל-א' פרקים יג-יד) מקבילה ל-בשלח על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

מה טעם יונתן מקצה המטה
ועיניו התעוררו על הדבר הזה

מי יצא ממחנה פלשתים
להכות בישראל שלוש ראשים

מה אמר שאול איזו מילה
שאת לבו העמיד ויעל העולה

לאיזה מועד שאול חיכה
שאמר שמואל ימים שבעה

באיזה גבע יונתן והעם ישבו
וכל פלשתים במכמש חזו

היכן יונתן הכה את גציב פלשתים
ושאול תקע כדי שישמעו העברים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם: אתונות, בצע, גלגל, דבר המלכה, הגם שאול בנביאים, ויגבה.

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי.

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום